2025 Års Basset Hound Uppfödare
Kennel Inkelink’s

Laila Dahlman med Magdaforssens Mojito som hon äger och som är pappa till två valpkullar hos kennel Inkelink’s

Så var det då dags för Laila Dahlman med sin kennel Inkelink’s att inta första platsen på SBHS Årets Bästa Uppfödarlista. Vi talar här om en uppfödare som varit rasen trogen alltsedan 1997 då hon, efter att i många år ha längtat efter en basset hound, äntligen fick in en sådan i huset.

När jag ringer upp Laila för att gratulera till segern, är hon snabb på att betona att hon aldrig haft några ambitioner att bli Årets Uppfödare. ”Det är helt och hållet mina valpköpares förtjänst att Inkelink’s står som segrare,” säger hon med eftertryck. ”Nu ska du väl inte vara blygsam,” tycker jag, ”du har väl själv bidragit till poängskörden genom att ställa ut och spåra?” ”Inte i någon större omfattning faktiskt. Jag är inte en sådan som åker runt och ställer ut en och

samma hund för att samla poäng, och spårandet har fått stå tillbaka eftersom jag ägnat mig åt att döma spårprov i stället för att tävla själv,” förklarar Laila.

”Hur började allt det här med ditt uppfödande,” undrar jag. ”Det startade år 1986 med en golden retriever säger Laila. ”Hon kallades Inkelink,” tillägger hon. ”Aha,” säger jag. ”Där har vi förklaringen till kennelnamnet.” ”Precis,” bekräftar Laila. ”Och du födde upp golden retriever?” ”Ja det har blivit flera kullar,” bekräftar Laila. ”Vad hände sedan?” ”Jo min man, som jagar, ville gärna ha hundar han kunde använda när han var ute i skogen. Jag tjatade redan då om att jag

ville ha en basset hound, men han vägrade. Han kom hem med en drever, men det var ju förstås ingen basset vilket jag gjorde klart för honom. När jag inte gav mig sa han helt resolut att ska du ha en basset så får det bli en petit basset griffon vendéen, och så blev det faktiskt.”

År 1992 flyttade paret Dahlman från Tyringe till Matteröd, där kennel Inkelink’s än idag är belägen. I samband med att paret Dahlman etablerade sig på en ny ort införskaffades inte mindre än tre ”petiter”. Dessa hundar hämtades från tre olika kennlar; Månsäters, Idolens samt Edängs. ”Därmed påbörjade jag uppfödning av denna ras,” säger Laila.

Inkelink’s SE VCH Black Pearl med sina valpar efter DK UCH SE UCH SE VCH Magdaforssens Mojito.

”Men en petit är väl inte heller detsamma som en basset hound,” säger jag. ”Nej, det är det inte,” säger Laila med eftertryck. ”Varför hade du fastnat för just basset hound,” undrar jag nyfiket. ”Din man tyckte ju uppenbarligen att basset som basset?” ”Jag såg helt enkelt en basset hound en gång och jag bara tänkte – vilken hund, en sådan måste jag bara ha,” säger Laila.

Jag kan inte låta bli att dra på smilbanden.

Been there, done that.

Precis så som det var för Laila var det även för min del – kärlek vid första ögonkastet.

”När vi sedan hade flyttat till Matteröd blev det ju inte bättre av att grannen hade en basset hound som hette Kurt och som satt och åkte med på traktorflaket,” fortsätter Laila.

Laila visar fram FI UCH NO UCH SE UCH Inkelink’s Delfi till ett BIR.

Det här blir ju bara mer och mer spännande.

”Vad hände sen”, undrar jag. ”Jo, drevern dog och då hade jag en god vän som påminde mig om att min man hade lovat att jag skulle få skaffa en basset hound när drevern inte längre fanns i livet. Min vän berättade dessutom att det kunde vara valpar på gång hos kennel Tågaborg’s som inte låg alltför långt bort. Jag kastade mig på telefonen och anmälde mitt intresse.” ”Och då fick du äntligen din basset hound,” frågar jag. ”Ja, jag fick äntligen min stamtik Berta, SE UCH SE VCH Tågaborg’s Bali, efter INTUCH NORD UCH Affections Dark Worrior. Och undan

SE J (D) CH Moryr's Sega Sigrid," konstaterar Laila. "Och året var 1997?" "Stämmer," bekräftar Laila. "När Berta var gammal nog att betäckas påbörjade jag min uppfödning av basset hound och på den vägen är det. Än idag kan jag följa mina tiklinjer tillbaka till Berta." Men du måste ju ha hämtat in blod även från annat håll," undrar jag. "Absolut," säger Laila. "Jag har vänt mig till andra svenska basset hound uppfödare, men jag har även importerat hundar från Danmark, Tyskland och Spanien."

Alla vi som genom åren intresserat oss för utställning vet att just färgen svart är något man förknippar med hundar från Inkelink's. "Helt rätt," bekräftar Laila. Jag tycker i och för sig också om tvåfärgade basset hounds, men svarta bassets har alltid legat mitt hjärta närmast."

En hel korg full med typiskt svarta Inkelink's valpar. Mamma SE UCH Inkelink's Mig Og Molly. Pappa DK UCH FI UCH SE UCH SE VCH Made Of Dimond Gabo.

"Vad anser du då att man som uppfödare bör tänka på i sitt avelsarbete," undrar jag. "Först och främst måste en basset hound kunna röra sig," säger Laila bestämt. "Den ska kunna ta sig fram utan bekymmer i skog och mark. Med det följer att den absolut inte kan vara alltför lågställd. Jag tycker inte heller att den ska ha för mycket skinn." "Har du haft någon särskild målsättning med ditt avelsarbete," fortsätter jag. "Min dröm har alltid varit att få fram en trippelchampion och det har jag nästan lyckats med," säger Laila med ett skratt. "Nästan," undrar jag. Ja, det finns en trippelchampion MULTI UCH Inkdot's Ingalisa, men hon är uppfödd av en av mina söner och förargligt nog inte av mig, vilket framgår av kennelnamnet. Men mamman kommer från min uppfödning, Inkelink's Fionulla Flannagan och pappan INTUCH och NORD UCH Ebbazz Mendez var faktiskt också min – så nästan," säger Laila. "Jag övertog Ingalisa från den person som köpt henne av min son," tillägger hon. Ägaren var trött på henne eftersom hon jämt rymde för att jaga kaniner. Det tyckte jag lät lovande."

Det visade sig att Laila fick rätt. Ingalisa blev såväl utställnings-, viltspårs som drevprovschampion. Det tål att påpekas att hon var svensk, dansk, norsk samt finsk utställningschampion. Hon hann dessutom med att få sammanlagt trettiotvå valpar fördelat på fyra valpkullar.

MULTI CH Inkdot's Ingalisa tillsammans med Laila i ett snöigt vinterlandskap.

"Hur ser framtiden ut," undrar jag? Finns det ett gäng basset hounds i kenneln? "Absolut," säger Laila. Här finns det sju basset hounds. Det senaste tillskottet heter Inkelink's Ma Baker." "Svart," frågar jag. "Rätt så," svarar Laila, " Trefärgad i vilket fall."

Några nya kullar på gång, ”undrar jag. ”Jag har börjat att avveckla vissa av de raser jag hållit på med hittills. Min plan är att sluta med petiterna men även med norwichterrierna som också varit en ras som jag har ägnat mig åt,”. ”Men bassarna då, hur blir det med dem,” frågar jag. ” Bassarna, dem fortsätter jag med,” säger Laila glatt. ”Att sluta föda upp rasen basset hound är svårare än att sluta röka!”

Nästa generation är säkrad.
Inkelink's Ma Baker efter DK UCH FI UCH SE UCH SE VCH Made Of Dimond Gabo, undan SE UCH Inkelink's Mig Og Molly.

Som en livslång icke-rökare är jag kanske inte riktigt rätt person att tolka Lailas slutkläm, men eftersom jag har hört att det är mycket svårt att sluta röka utgår jag från att vi framöver kommer att få se en hel del av Laila och hennes Inkelink's basset hounds såväl i utställningsringarna som i skogen.

Stort grattis Laila och lycka till med den fortsatta uppfödningen av basset hounds med kennelprefixet Inkelink's.

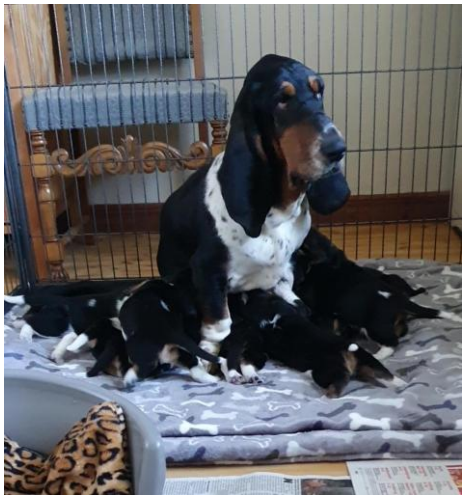

Ännu en kull med svarta Inkelink's valpar.

MULTI CH Inkdot's Ingalisa visar att en basset hound kan ta sig fram i skog och mark.

Laila visar upp en av sina lyckosamma importer
DK UCH FI UCH SE UCH SE VCH Made Of Dimond Gabo, pappa till Inkelink's Ma Baker.

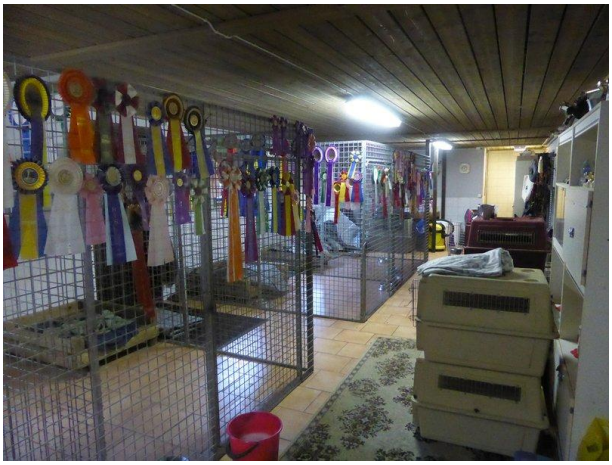

Hemma hos en framgångsrik uppfödare.